

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2067/2026
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Националне службе за запошљавање, Филијала Ниш, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5610/23 од 15.10.2025. године, у седници одржаној 24.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5610/23 од 15.10.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5610/23 од 15.10.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 5670/2022 од 18.07.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе као у том ставу, док је на поједине износе одбијен захтев за исплату камате за одређени период, ближе као у том ставу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 25.176,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 5610/23 од 15.10.2025. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П 5670/2022 од 18.07.2023. године, у ставу првом изреке у делу у коме је тужени обавезан да тужиоцу исплати износе са законском затезном каматом, ближе као у том ставу, као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке у односу на законску затезну камату тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на износе и за периоде ближе као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – др.закон, у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаном правноснажном пресудом, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износе на име разлике у исплаћеној накнади, на име трошкова парничног поступка и трошкова извршења насталих пред судом и извршитељем, са законском затезном каматом на трошкове извршног поступак од дана подношења захтева, с обзиром да тужени није био несавестан у време када су спорни износи наплаћени у поступку спровођења извршења, применом одредбе члана 210. став 1. и 214. Закона о облигационим односима. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, а одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа је поднета дана 20.10.2022. године. Вредност предмета спора је 139.405,80 динара, а спор је вођен по правилима спора мале вредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**